táng gù hóng zhōu kāi yuán sì shí mén dào 唐故洪州开元寺石门道

yī chán shī tǎ míng (bìng xù) 一禅师塔铭 (并序)

quán dé yú 權德輿

zhōng líng zhī xī yuē hải hũn hải hũn nán bǐ yǒu shí mén 锺 陵之西日海昏,海昏南鄙有石门 shān chán zōng dà shī mà shì tǎ miào zhī suǒ zài 山,禅宗大师马氏塔庙之所在 yǐ mén dì zǐ yǐ dé yú cháng yóu dà shī zhī fān 也。门弟子以德舆尝游大师之藩 bǐ wén yán ér jié zhī yuē sān rú lái shēn yǐ dà,俾文言而楬之曰:三如来身以大 cí wèi zhī běn lìù bō luó mì yǐ bō rǐ wèi zhī 兹为之本,六波罗密以般若为之

jiàn fēi shàng dé sù zhí zhě è hū zhì zāi dà 键。非上德宿殖者,恶乎至哉?大 shī fǎ huì dào yī dài jū dé yáng shēng yǒu yì biǎo 师法讳道一,代居德阳,生有异表 yòu wú ér xì yí rú shān lì zhàn rú chuān tíng 幼无儿戏。嶷如山立, 湛如川 渟 shé guặng zhẳng yǐ fù zhǔn zú wén lǐ ér chéng 舌广长以覆准,足文理而成 zì quán dé fǎ qì zì tiān shòu zhī cháng yǐ wéi 字。全德法器,自天授之,尝以为 jiǔ liú liù xué bù zú jīng lù jú rán lǐ shì zhī 九流六学, 不足经虑, 局然理世之 qǐ zī chū shì zhī fāng wéi dù mén zhèng jué 具, 岂资出世之方? 惟度门正觉 wèi shàng zhì zhái xīn zhī yù ěr chū luò fà yú zī 为上智宅心之域耳。初落发于资 chōng jìn jù yú bā xī hòu wén héng yuè yǒu ràng chán 中,进具于巴西,后闻衡岳有让禅 zhōng shī zhě chuán jiào yú cáo xī liù zǔ zhēn xīn chāo yì 师者, 传教于曹溪六祖, 真心超诣 shì wèi dùn mén bá lǚ zào qǐng yī yán xuán jiě , 是 谓 顿 门 。跋 履 造 请 , 一 言 悬 解

shǐ lèi yán zi rú yú yǐ zhī shí é bǐ jìng ,始类颜子,如愚以知十;俄比净 míng mò rán yú bù èr yòu yǐ fǎ wéi wú zhù 名, 默然于不二。又以法惟无住 huà yì suí fāng cháng chán sòng yú fǔ zhī xī lǐ shān 化亦随方, 尝禅诵于抚之西里山 yòu nán zhì yú chù zhī gōng gōng shān jué bó zhě xùn 又南至于处之龚公山,攫搏者驯 hàn lì zhě rén zhān qí yí xiāng zì yòng pī 悍戾者仁,瞻其仪相,自用丕 biàn cì shǐ jīn hé nán yǐn péi gōng jiǔ yú bǐng fèng 变。刺史今河南尹裴公, 久于禀奉 duō suǒ xìn xiàng yóu cǐ dìng huì fā qí míng , 多所信向, 由此定惠, 发其明 chéng dà lì zhōng shàng shū lù jì gōng zhī wèi lián 诚。大历中,尚书路冀公之为连 shuài yě dān chẽ páng wǔ qǐng jū lǐ suǒ zhēn yuán 帅也,丹车旁午,请居理所。贞元 èr nián chéng jì lǐ gōng yǐ shì jí sī xiàn lín 二年, 成纪李公以侍极司宪, 临 zhăng shì bāng lēi hù fǎ zhī chéng chéng zuì hòu zhī 长是邦,勒护法之诚,承最后之

shuō dà dǐ qù sān yǐ jiù yī shē quán yǐ qū shí 说,大抵去三以就一,舍权以趋实 shì bù qiān bù răn zhī xìng wú chā bié cì dì zhī , 示不迁不染之性, 无差别次第之 mén cháng yuē fú bù yuǎn rén jí xīn ér zhèng 门。常曰:"佛不远人,即心而证 tǎ wú suǒ zhù chù jìng jiē rú qǐ zài duō qí 法无所著,触境皆如。"岂在多歧 yǐ ní xué zhě gù kuā fù chī gòu qiú zhī yù 以泥学者?故夸父吃诟,求之愈 shū miàn jīn gāng tí hú zhèng zài fāng cùn yú shì 疏, 面金刚醍醐, 正在方寸。于是 jié fā qí fù rú lì rèn zhī pò juàn suǒ jiě qí 解其结,发其覆,如利刃之破罥索 gān lù zhī sǎ chóu lín suí qí yì wèi kuài dé ,甘露之洒稠林。随其义味,快得 shàn lì zhě kě shèng dào zāi ! huà yuán jì zhōu fū 善利者,可胜道哉!化缘既周,趺 zuò bào jǐn shí zhēn yuán èr nián sì yuè gēng chén chūn 坐报尽, 时贞元二年四月庚辰, 春 qiū bā shí xià là liù shí qián cǐ yǐ shí mén qīng 秋 八 十 , 夏 腊 六 十 。前 此 以 石 门 清

kuàng zhī jìng wèi yàn mò zhōng yān zhī dì hū wèi 旷之境,为宴默终焉之地,忽谓 rù shì dì zǐ yuē wú zhì èr yuè dāng hái ěr 入室弟子曰:"吾至二月当还,尔 qí shí zhī jí shì wěi huà rú hé fú jié dāng 其识之。"及是委化,如合符节。当 $ji\bar{a} \quad zh\bar{o}ng \quad f\bar{a} \quad sh\bar{e}ng \quad zh\bar{\imath} \quad h\grave{o}u \qquad \qquad y\grave{e} \quad j\bar{u} \quad sh\bar{\imath} \quad x\bar{\imath}n \quad hu\check{o} \quad zh\bar{\imath} \quad q\bar{\imath}$ 夹 锺 发 生 之 候 , 叶 拘 尸 薪 火 之 期 zī sù yòu ài shī shēng wàng lù dù hé liú ér 缁素幼艾,失声望路,渡涸流而 fǎ yǔ pāng sǎ jí shān mén ér tiān xiāng fēn ǎi tiān 法雨滂洒, 及山门而天香纷霭, 天 rén jiāo jì mèi zhě bù zhī shā mén huì hǎi zhì 人交际, 昧者不知。沙门惠海、智 cáng gǎo yīng zhì xián zhì tōng dào wù huái 藏、镐英、志贤、智通、道悟、怀 huī wéi kuān zhì guǎng chóng tài huì yún děng 晖、惟宽、智广、崇泰、惠云等 tǐ fú qí láo xīn tōng qí jiào yǐ wéi wú shī , 体服其劳, 心通其教, 以为吾师 zhēn xīn zhàn rán yǔ xū kōng jù wéi shì tǐ pò 真心湛然, 与虚空俱, 惟是体魄

huà wèi shě lì zé xī fāng zhī gù shì chuán yān 化为舍利,则西方之故事传焉 bù kẻ yǐ yẻ năi lǜ xū qí tú cóng chá pí 不可已也。乃率吁其徒, 从茶毗 zhī fǎ zhū yuán yù jié yù □ dí yíng shēng jiàn 之法,珠圆玉洁,煜口翟盈升,建 zī yán shì zhòng suǒ zhān yǎng zhì qī nián ér gōng 兹严事, 众所瞻仰,至七年而功 yòng chéng jié chéng xìn gì huǎn yè dé yú wǎng 用成,竭诚信,故缓也。德舆往 yīn qǐ shǒu cū huò jī méng suī fēi niǎo zài kōng 因稽首, 粗获击蒙, 虽飞鸟在空 mò zhī jìn yuǎn ér fǎ yún fù wù yǐ bèi qīng , 莫 知 近 远 , 而 法 云 覆 物 , 已 被 清 liáng jīn zī míng biǎo zhī shì gǎn jù zhòng duō zhī 凉。今兹铭表之事,敢拒众多之 qing ming yuē : 请。铭曰:

dá mó xīn fǎ nán wèi cáo xī dùn mén wēi wēi 达摩心法,南为曹溪。顿门巍巍

zhèn bá shěn ní chán shī hóng zhī bǐ mín bù 振拔沈泥。禅师宏之,俾民不 mí jiǔ jiāng xī bù wèi yī dōu huì yì jì lì 迷。九江西部,为一都会。亦既戾 zhǐ yuán jīn héng pèi cí āi shè hù wèi dà fǎ 止, 元津横霈。慈哀摄护, 为大法 lì wǔ zǐ liù chù yì rán xiãng méng zhēn xīn dào 砺。五 滓 六 触 , 翳 然 相 蒙 。真 心 道 chẳng jué zhī zé tổng suí qì shòu yì gè jiàn qí 场,决之则通。随器受益,各见其 gồng zhēn xìng wú fãng miào dào bù jiế gù zī mèng 功。真性无方, 妙道不竭。顾兹梦 yì yǒu shēng miè wēi yán mì yòng huàn rú zhāo huàn 幻 , 亦 有 生 灭 。微 言 密 用 , 焕 如 昭 xī guò qù zhū fú yǒu xiū duō luó xīn néng wù 晰。过去诸佛,有修多罗。心能悟 zài yī chà nà hé yǐ zhì āi zǐ sū dǔ 在一刹那。何以寘哀,兹窣堵 bō 波。